

Sygn. akt: I C 1870/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 maja 2016 r.

Sąd Rejonowy w Nysie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Remigiusz Drzewiecki
Protokolant:	sekr. sądowy Dorota Luboch

po rozpoznaniu w dniu 12 maja 2016 r. na rozprawie w N.

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki (...) akcyjnej spółki jawnej z siedzibą w W. przeciwko D. K.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego D. K. na rzecz strony powodowej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki (...) akcyjnej spółki jawnej z siedzibą w W. kwotę 1.816,30 zł (jeden tysiąc osiemset szesnaście złotych 30/100 groszy) wraz:

- z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP, ale nie większej niż odsetki maksymalne za opóźnienie, liczonymi od kwoty 1.400 zł (jeden tysiąc czterysta złotych) od dnia 27 czerwca 2015r. do dnia zapłaty,

- z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 20 lipca 2015r. do dnia 31 grudnia 2015r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 1 stycznia 2016r. do dnia zapłaty od kwoty 135 zł (sto trzydzieści pięć złotych),

II. zasądza od pozwanego D. K. na rzecz strony powodowej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki (...) akcyjnej spółki jawnej z siedzibą w W. kwotę 30 zł (trzydzieści złotych) tytułem zwrotu kosztów opłaty sądowej, kwotę 600 zł (sześćset złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego oraz kwotę 17 zł (siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, a także kwotę 0,30 zł (trzydzieści groszy) tytułem zwrotu kosztów prowizji.

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka (...) akcyjna Spółka jawna w W. w pozwie z dnia 20 lipca 2015 roku wniesionym do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny wniosła o zasądzenie od pozwanego D. K. kwoty 1.816,30 zł (w tym kwoty 1.400 zł tytułem należności głównej, będącej kwotą pożyczki, z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od dnia 27 czerwca 2015 roku do dnia zapłaty, kwoty 281,30 zł tytułem skapitalizowanych odsetek umownych w wysokości czterokrotnej stopy lombardowej Narodowego Banku Polskiego za faktyczne opóźnienie w spłacie pożyczki naliczonych za okres od dnia 13 kwietnia 2014 roku do dnia 26 czerwca 2015 roku; kwoty 135 zł tytułem opłat manipulacyjnych za czynności windykacyjne, naliczonej zgodnie z umową pożyczki wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia wniesienia powództwa do dnia zapłaty) oraz o zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz zwrotu

kosztów postępowania w sprawie, w tym kosztów opłaty sądowej w kwocie 30 zł, kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz kosztów prowizji e-C. w wysokości 0,30 zł.

W uzasadnieniu pozwu strona powodowa wskazała, że nabyła wierzytelność wobec pozwanego wynikającą z umowy pożyczki zawartej z (...) sp. z o. o. w W.. Dalej w uzasadnieniu pozwu strona powodowa wskazała, że (...) sp. z o. o. w W. zawarła z pozwanym umowę pożyczki. Umowa została zawarta za pomocą środków porozumiewania się na odległość. Pozwany dokonał rejestracji w systemie teleinformatycznym, jednocześnie akceptując warunki umowy pożyczki. Ponadto pozwany potwierdził warunki umowy poprzez dokonanie przelewu jednego grosza ze swojego rachunku bankowego na rachunek (...) sp. z o. o. w W.. W związku z zaakceptowaniem przez pozwanego warunków umowy pożyczki (...) udzielił pozwanemu pożyczki. Pożyczkodawca dokonał weryfikacji pozwanego poprzez dane widniejące na przelewie, a także ocenił wiarygodność pozwanego poprzez sprawdzenie informacji w Biurach (...). W ramach zawartej umowy pozwany zawnioskował po raz kolejny o przyznanie pożyczki. Pożyczkodawca po dokonaniu wszystkich niezbędnych czynności weryfikacyjnych, do których jest zobowiązany na podstawie ustawy o kredycie konsumenckim, przelał wnioskowaną kwotę pożyczki na rachunek pozwanego. Zgodnie z umową warunki tej pożyczki zostały określone w (...).

Pozwany zobowiązał się zwrócić pożyczkodawcy kwotę pożyczki wraz z należnymi prowizjami za jej udzielenie do dnia 12 kwietnia 2014 roku. Pozwany zobowiązał się również w wypadku opóźnienia do zapłaty odsetek za opóźnienie w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego w stosunku rocznym (§ 10 ust. umowy) oraz kosztów wezwań do zapłaty przesyłanych drogą pocztową.

Dalej powód stwierdził, że w dniu 6 marca 2015 roku pożyczkodawca jako wspólnik powodowej spółki na podstawie zawartej w dniu 10 lutego 2015 roku umowy spółki jawnej wniósł wkład w postaci pakietu wierzytelności przysługujących pożyczkodawcy z tytułu zawartych umów pożyczek. Każda taka wierzytelność składała się z: kapitału niespłaconej kwoty, opłat za wykonane czynności windykacyjne, odsetek umownych za opóźnienie w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego liczonych od kwoty kapitału niespłaconej pożyczki, odsetek ustawowych od opłat windykacyjnych liczonych od dnia wymagalności zobowiązania. W tym samym dniu została zawarta umowa sprzedaży pomiędzy powodem a pożyczkodawcą, której przedmiotem była sprzedaż pakietu wierzytelności przysługujących pożyczkodawcy z tytułu kosztów związanych z zawartymi umowami pożyczek. Na każdą sprzedaną wierzytelność składa się: prowizja za udzielenie pożyczki, odsetki umowne za opóźnienie liczone od prowizji od udzielonej pożyczki w wysokości czterokrotnej wysokości stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego. Powyższymi transakcjami została objęta wierzytelność jaką posiadał pożyczkodawca w stosunku do pozwanego. Pozwany został powiadomiony przez powoda o zaistniałych zmianach drogą elektroniczną. Z uwagi na powyższe powód posiada uprawnienie do dochodzenia od pozwanego przedmiotowej należności.

Nakazem zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym z dnia 31 lipca 2015 roku Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny zasądził od pozwanego na rzecz strony powodowej całą należność żadaną pozwem z odsetkami i kosztami.

We wniesionym w dniu 25 sierpnia 2015 roku (k. 6-9) sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany Dariusz K. wniósł o oddalenie powództwa w całości. Podniósł, że między stronami pożyczki doszło do ustaleń w zakresie polubownej spłaty należności objętej pożyczką w formie ustaleń telefonicznych dokonanych z reprezentantem firmy (...) Sp. z o.o. w W., które zostały potwierdzone wykonanymi wpłatami nieujętych w pozwie na kwotę 600 zł. Pozwany podniósł, że przedłożona kwota roszczenia jako należność główna jest całkowicie błędna, zawyżona, a wobec tego i odsetki zostały naliczone w sposób nieprawidłowy. Ponadto pozwany zakwestionował datę wymagalności roszczenia, wskazując, że jeszcze w marcu 2015 roku strony kontaktowały się w przedmiocie spłaty rzeczony pożyczki.

W piśmie procesowym z dnia 9 lutego 2016 roku (k. 19-23) strona powodowa podtrzymała swoje stanowisko wyrażone w sprawie. Wskazała, że na podstawie rzeczony umowy pożyczki pozwany otrzymał od pożyczkodawcy w sumie kwotę 2.000 zł i zobowiązał się ją zapłacić do dnia 13 kwietnia 2014 roku. Jednakże

nie wywiązał się z tego zobowiązania. Wobec powyższego strona powodowa wezwała pozwanego do dobrowolnego spełnienia świadczenia pismem z dnia 14 maja 2014 roku stanowiącym upomnienie. Następnie wobec braku spłaty zadłużenia pozwany został wezwany do zapłaty pismem z dnia 13 czerwca 2014 roku a po bezskutecznym upływie wyznaczonego terminu strona powodowa wezwała pozwanego do zapłaty ostatecznie pismem z dnia 13 lipca 2014 roku. Pozwany świadczenia nie spełnił. Pozwany został wezwany również do zapłaty pismem z dnia 7 lipca 2015 roku, jednakże nie dokonał zapłaty. Strona powodowa wskazała, że w niniejszym postępowaniu dochodzi ostatecznie zapłaty kwoty 1.400 zł należności głównej wraz z odsetkami umownymi, które na dzień 9 lutego 2016 roku wynoszą 374,67 zł, a na które składają się: odsetki umowne skapitalizowane za nieterminową płatność w kwocie 281,30 zł naliczone od kwoty kapitału tj. od kwoty 1.400 zł w wysokości czterokrotności stopy lombardowej Narodowego Banku Polskiego za faktyczne opóźnienia w spłacie rat należności głównej naliczone zgodnie z Warunkami Umowy P. Odnawialnej V..pl za okres od pierwszego dnia zaległości, tj. od dnia 13 kwietnia 2014 roku do dnia 26 czerwca 2015 roku, jak również odsetki umowne naliczone od kwoty kapitału, tj. od 1.400 zł w wysokości czterokrotności stopy lombardowej Narodowego Banku Polskiego, naliczone zgodnie z Warunkami Umowy P. Odnawialnej V..pl za okres od dnia 27 czerwca 2015 roku do dnia zapłaty. Strona powodowa dochodzi także zapłaty opłat manipulacyjnych za czynności windykacyjne związane z opóźnieniem w spłacie pożyczki wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu, tj. od dnia 20 lipca 2015 roku do dnia zapłaty, naliczonych zgodnie z Warunkami Umowy P. Odnawialnej V..pl w wysokości 135 zł, w następujący sposób: 35 zł za przesłanie pierwszego wezwania do zapłaty drogą pocztową, 45 zł za przesłanie drugiego wezwania do zapłaty drogą pocztową, 55 zł za przesłanie trzeciego wezwania do zapłaty drogą pocztową.

Następnie pismem procesowym z dnia 10 lutego 2016 roku uzupełniającym braki formalne wniesionego pozwu (k. 24-30) powód podtrzymał swoje stanowisko wyrażone w sprawie.

Jednocześnie w treści przedłożonego w formie pisemnej pozwu powód ostatecznie sprecyzował, że wnosi o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego kwoty 1.816,30 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 135 zł od dnia 20 lipca 2015 roku do dnia zapłaty, z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego w stosunku rocznym nieprzekraczającej wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie, wynoszącej dwukrotność stopy odsetek ustawowych za opóźnienie liczonymi od kwoty 1.400 zł od dnia 27 czerwca 2015 roku do dnia zapłaty, a co do kwoty 281,30 zł nie wnosi o zasądzenie odsetek.

Pozwany prócz wniesienia opisanego wyżej sprzeciwu od nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym nie wniósł żadnego dalszego pisma procesowego w sprawie i nie stawił się na rozprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany D. K. dokonał w dniu 29 stycznia 2014 r. rejestracji w systemie teleinformatycznym spółki (...) sp. z o.o. w W., jednocześnie akceptując warunki umowy pożyczki oraz regulamin świadczenia usług drogą elektroniczną w (...) spółka z o. o. w W.. Ponadto potwierdził warunki umowy poprzez dokonanie przelewu jednego grosza ze swojego rachunku bankowego na rachunek (...) sp. z o. o. w W..

Dowód: wyciąg z rachunku bankowego (...) (k. 31).

(...) sp. z o. o. w W. zawarła z pozwanym D. K. umowę pożyczki (...) udzieloną w ramach ramowej umowy pożyczki. Umowa została zawarta za pomocą środków porozumiewania się na odległość. Pozwany zgodnie z umową otrzymał pożyczkę w wysokości 2000 zł (1400 zł przelewem z dnia 28 lutego 2014 roku, a 600 zł przelewem z dnia 31 marca 2014 roku), którą miał spłacić do 13 kwietnia 2014 roku. Zgodnie z § 10 ramowej umowy pożyczki w przypadku opóźnienia w spłacie pożyczki pożyczkodawca zastrzegł sobie prawo do naliczania odsetek za zwłokę w wysokości czterokrotnej wysokości stopy kredytu lombardowego NBP oraz podjęcia działań mających na celu zwrot pożyczki. Pożyczkobiorca mógł być obciążony kosztami wezwań do zapłaty przesyłanych drogą pocztową w kwocie: 35 zł za pierwsze wezwanie do zapłaty wysłane po upływie 30 dni od terminu spłaty pożyczki, 45 zł za przesłanie drugiego wezwania do zapłaty,

po upływie 60 dni od terminu spłaty pożyczki oraz 55 zł za wysłanie trzeciego wezwania do zapłaty po upływie 90 dni od terminu spłaty pożyczki

Dowód: umowa pożyczki odnawialnej V..pl. wraz z załącznikami (k.32 – 36), twoje warunki umowy pożyczki V..pl (k.37 - 38).

Pozwany nie wywiązał się z terminowej i całościowej spłaty pożyczki. W dniu 14 maja 2014 roku spółka z o. o. (...). z.o.o. w W. wystosowała do pozwanego D. K. pisemne wezwanie do zapłaty, wskazując, że pozwany przekroczył termin spłaty pożyczki i jego zobowiązanie z odsetkami i opłatą za wezwanie wynosi 2310,90 zł. Zaległa należność miała być wpłacona do dnia 24 maja 2014 roku Następnie spółka (...) Sp. z o.o. w W. w dniu 13 czerwca 2014 roku skierowała do pozwanego wezwanie do zapłaty kwoty 2.355,90 zł, na którą składała się kwota pożyczki wraz z odsetkami, prowizją i opłatami za wezwania do zapłaty. Pozwany został wezwany do natychmiastowej spłaty zadłużenia. W dniu 13 lipca 2014 r. spółka (...) Sp. z o.o. w W. wystosowała do pozwanego ostateczne wezwanie do zapłaty, domagając się zapłaty kwoty 2.428,80 zł pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego. W między czasie pozwany prowadził z pożyczkodawcą korespondencję e-mailową dotyczącą ewentualnej prolongaty spłaty.

Dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 14 maja 2014 roku (k.51), wezwanie do zapłaty z dnia 13 czerwca 2014 roku (k.52), wezwanie do zapłaty z dnia 13 lipca 2014 roku (k.53), potwierdzenie przelewu (k.7), korespondencja pozwanego z pożyczkodawcą (k.8 – 9).

Na podstawie zawartej w dniu 10 lutego 2015 roku umowy spółki jawnej (...) Sp. z o.o. w W. wniosła do nowopowstałej spółki (...) Sp. z o.o. S.K.A. Sp. j. z siedzibą w W. wkład w postaci pakietu wierzytelności przysługujących pożyczkodawcy z tytułu zawartych umów pożyczek. Każda taka wierzytelność składała się z: kapitału niespłaconej kwoty, opłat za wykonane czynności windykacyjne, odsetek za opóźnienie od kwoty kapitału niespłaconej pożyczki oraz opłat windykacyjnych liczonych od dnia wymagalności zobowiązania. W dniu 6 marca 2015 roku została zawarta umowa sprzedaży pomiędzy powodem a pożyczkodawcą (...) Sp. z o.o. w W., której przedmiotem była sprzedaż pakietu wierzytelności przysługujących pożyczkodawcy z tytułu kosztów związanych z zawartymi umowami pożyczek. Na każdą sprzedaną wierzytelność składa się: prowizja za udzielenie pożyczki, odsetki od udzielonej pożyczki. Powyższymi transakcjami została objęta wierzytelność jaką posiadał pożyczkodawca w stosunku do pozwanego. Pozwany został powiadomiony przez stronę powodową o zaistniałych zmianach drogą elektroniczną. Ponadto strona powodowa wezwała pozwanego do spłaty pożyczki pismem z dnia 13 marca 2015 roku.

Dowód: umowa spółki jawnej z dnia 10 lutego 2015 roku (k.39 – 44), oświadczenie o wniesieniu przez wspólnika wkładów (k.45), lista wierzytelności wniesionych do spółki jawnej w dniu 6 marca 2015 roku (k.46), umowa sprzedaży z dnia 6 marca 2015 roku (k.48 – 50), powiadomienie dłużnika o przelewie wierzytelności i wezwanie do zapłaty z dnia 13 marca 2015 roku (k.54).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie w całości.

Niniejsza sprawa dotyczy roszczenia z tytułu umowy pożyczki o wysokości poniżej 10.000 zł i w związku z tym rozpoznano ją w postępowaniu uproszczonym.

Ustalając stan faktyczny sprawy Sąd oparł się na dokumentach przedstawionych przez strony, których prawdziwość i walor dowodowy nie budziły wątpliwości Sądu.

Jednocześnie na podstawie art. 227 k.p.c. Sąd postanowił oddalić złożone przez pozwanego wnioski dowodowe o zobowiązanie powoda do dostarczenia oryginałów wszystkich dokumentów wskazywanych w pozwie oraz przedłożenia nagrania rozmowy telefonicznej z 2 lutego 2015 roku, jak również o przeprowadzenie dowodu z przesłuchania w charakterze świadka K. K., albowiem przeprowadzenie tych dowodów nie miało znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy. Ponadto dowody z dokumentów zostały przez stronę powodową przedłożone w odpisach

poświadczonych za zgodność z oryginałem przez profesjonalnego pełnomocnika strony powodowej zgodnie z art. 129 § 2 k.p.c. i w myśl tego przepisu mają one walor dowodowy oryginałów.

Oddalone wnioski dowodowe były powoływane na okoliczność dokonania wpłat i niewywiązania się przez spółkę (...) Sp. z o.o. w W. z warunków ugody oraz błędnie naliczonej należności głównej. Tymczasem jak wynika z wyliczeń podanych przez stronę powodową uwzględniła ona dokonane przez pozwanego wpłaty, żąda bowiem zapłaty 1.400 zł kwoty głównej, a nie 2000 zł. Ponadto pozwany prócz lakonicznych twierdzeń o rzekomo zawartych ustaleniach z pożyczkodawcą o nowych terminach spłaty dokonanych telefonicznie, nie wskazał dokładnych terminów ustalonych spłat, a jedynie wskazywał na fakt, iż toczyły się takie rozmowy. Nadto zważyć należy, iż zgodnie z art. 77 § 1 k.c. uzupełnienie lub zmiana umowy wymaga zachowania takiej formy, jaką ustawa lub strony przewidziały w celu jej zawarcia.

W tym miejscu zwrócić uwagę należy na okoliczność, że niniejsza umowa jest umową o kredyt konsumencki W myśl art. 3 ustawy o kredycie konsumenckim z dnia 12 maja 2011 r. (Dz.U. Nr 126, poz. 715 z późn. zm.) przez umowę o kredyt konsumencki rozumie się umowę o kredyt w wysokości nie większej niż 255.550 zł albo równowartość tej kwoty w walucie innej niż waluta polska, który kredytodawca w zakresie swojej działalności udziela lub daje przyrzeczenie udzielenia konsumentowi.

Zgodnie z ust. 2 za umowę o kredyt konsumencki uważa się w szczególności: umowę pożyczki, umowę kredytu w rozumieniu przepisów prawa bankowego, umowę o odroczeniu konsumentowi terminu spełnienia świadczenia pieniężnego, jeżeli konsument jest zobowiązany do poniesienia jakichkolwiek kosztów związanych z odroczeniem spełnienia świadczenia, umowę o kredyt, w której kredytodawca zaciąga zobowiązanie wobec osoby trzeciej, a konsument zobowiązuje się do zwrotu kredytodawcy spełnionego świadczenia; umowę o kredyt odnawialny. Niniejsza umowa nie spełnia wyłączeń dotyczących stosowania wymienionej ustawy wymienionych w art. 3 ust. 3 i art.4.

Zgodnie natomiast z art. 29 ustawy o kredycie konsumenckim z dnia 12 maja 2011 r. (Dz.U. Nr 126, poz. 715 z późn. zm.) umowa o kredyt konsumencki powinna być zawarta w formie pisemnej, chyba że odrębne przepisy przewidują inną szczególną formę. Kredytodawca lub pośrednik kredytowy jest zobowiązany niezwłocznie doręczyć umowę konsumentowi. Umowa powinna być sformułowana w sposób jednoznaczny i zrozumiały.

W myśl cytowanego przepisu forma pisemna nie jest zastrzeżona pod rygorem nieważności, a zatem jej niedochowanie nie skutkuje nieważnością umowy, ale ograniczeniami dowodowymi, o których mowa w art. 74 k.c. Jednakże zgodnie z art. 74 § 2 k.c. mimo niezachowania formy pisemnej przewidzianej dla celów dowodowych, dowód ze świadków lub dowód z przesłuchania stron jest dopuszczalny, jeżeli obie strony wyrażą na to zgodę, jeżeli żąda tego konsument w sporze z przedsiębiorcą albo jeżeli fakt dokonania czynności prawnej będzie uprawdopodobniony za pomocą pisma.

W niniejszej sprawie Sąd nie badał okoliczności dochowania formy pisemnej przez strony rzeczony umowy, albowiem okoliczność ta nie była kwestionowana, fakt zawarcia umowy jest potwierdzony pismem, ponadto ustawa nie przewiduje rygору nieważności.

Niemniej skoro ustawa dla umowy kredytu konsumenckiego przewiduje formę pisemną – zmiana takiej umowy, a zatem również zmiana warunków spłaty powinna być dokonana również w formie pisemnej. A zatem pozwany nie może powoływać się skutecznie na jakiegokolwiek telefoniczne uzgodnienia zmiany treści niniejszej umowy. I co do tego nie ma żadnej wątpliwości na gruncie art. 77 § 1 k.c.

Niewątpliwie także umowa będąca źródłem rzeczony zobowiązania stanowi również umowę pożyczki. Zgodnie z przepisem art. 720 k.c. przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości

Po myśli art. 509 § 1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Stosownie zaś do treści art. 232 k.p.c. strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne.

Biorąc pod uwagę powyższe, wskazać należy, iż w toku bieżącego postępowania strona powodowa wykazała, że pozwany zaciągnął pożyczkę krótkoterminową nr (...) w kwocie 2.000 zł w (...) spółka z o. o. w W. z terminem spłaty do dnia 13 kwietnia 2014 roku oraz że pożyczka ta nie została w terminie i w całości spłacona na rzecz tej spółki, a spółka ta wystosowała do pozwanego 3 wezwania do zapłaty.

Strona powodowa udowodniła także fakt nabycia konkretnej wierzytelności przeciwko pozwanemu oraz istnienie samej wierzytelności w wysokości dochodzonej pozwem. Wykazała, że pozwany został powiadomiony o zmianie wierzyciela i wezwany ponownie przez stronę powodową do zapłaty przed wniesieniem powództwa.

Ponadto bezsporne pomiędzy stronami było zawarcie umowy pożyczki o treści wskazywanej w pozwie i na warunkach tam opisanych. Pozwany podnosił jednakże, iż częściowo spłacił pożyczkę, jednakże spłata ta w kwocie 600 zł znalazła odzwierciedlenie w wyliczeniach roszczenia strony powodowej.

Pozwany kwestionował co prawda prawidłowość dokonanych wyliczeń, jednakże na tę okoliczność nie przedstawił żadnych dowodów. Co prawda zaprzeczał podanemu przez stronę powodową terminowi wymagalności, wskazując na telefoniczną prolongatę, jednakże z przyczyn podanych już we wcześniejszej części uzasadnienia Sąd oddalił składane przez niego środki dowodowe na tę okoliczność.

Odsetki od kwoty uwzględniającej powództwo zasądzone zostały w wysokości zgodnej z żądaniem pozwu.

A zatem od zasądzonej kwoty roszczenia głównego na rzecz powoda, tj. 1.400 zł zasądzono w pierwszej kolejności odsetki umowne w wysokości czterokrotności stopy lombardowej Narodowego Banku Polskiego, ale nie większej niż odsetki maksymalne za opóźnienie od dnia 27 czerwca 2015 roku (14 dni po dniu wezwania pozwanego do zapłaty przez powoda) do dnia zapłaty zgodnie z art. 481§1 k.c, który mówi o tym, że jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

A także na podstawie § 2¹ tego artykułu w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 stycznia 2016 roku, zgodnie z którym maksymalna wysokość odsetek za opóźnienie nie może w stosunku rocznym przekraczać dwukrotności wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie (odsetki maksymalne za opóźnienie). Przy czym do tych odsetek za okres od dnia 27 czerwca 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku zastosowanie będzie miał przepis art. 359 § 2¹ k.c. w brzmieniu obowiązującym do dnia 31 grudnia 2015 roku, zgodnie z którym maksymalna wysokość odsetek wynikających z czynności prawnej nie może w stosunku rocznym przekraczać czterokrotności wysokości kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego (odsetki maksymalne). W myśl § 2² powołanego artykułu jeżeli wysokość odsetek wynikających z czynności przekracza wysokość odsetek maksymalnych, należą się odsetki maksymalne.

W dalszej kolejności od kwoty 135 zł zasądzono odsetki ustawowe liczone od dnia 20 lipca 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku zgodnie z art. 481 § 2 zd. 1 k.c. w brzmieniu obowiązującym do dnia 31 grudnia 2015 roku, w myśl którego jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona należą się odsetki ustawowe. A także od tej kwoty Sąd zasądził odsetki ustawowe za opóźnienie liczone od 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty na podstawie art. 481 § 2 zd. 1 k.c. w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 stycznia 2016 roku, zgodnie z którym jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była oznaczona, należą się odsetki ustawowe za opóźnienie w wysokości równej sumie stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i 5,5 punktów procentowych.

Orzeczenie o kosztach procesu zapadło na gruncie art. 98 § 1 k.p.c., który mówi o tym, że strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu).

Na koszty procesu poniesione przez powoda składa się kwota 600 zł zastępstwa adwokackiego ustalona na podstawie § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. 2002 nr 163 poz. 1348 z późn. zm.), a także kwota 17 zł kosztów opłaty skarbowej od pełnomocnictwa ustalona na podstawie załącznika do ustawy o opłacie skarbowej z dnia 16 listopada 2006 r. (Dz.U. Nr 225, poz. 1635 z późn. zm.) oraz 30 zł opłaty sądowej od pozwu ustalonej na podstawie art. 28 pkt 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. Nr 167 poz. 1398 z późn. zm.).